

pensionování na základě později provedené superarbitrace uplatňovati nárok na odpočivné požitky se zpětnou platností hned ode dne poranění (Boh. A 4877/25).

Přiznal-li tedy žal. úřad st-li nař. rozhodnutím zaopatřovací požitky od 1. března 1922, tedy od prvního dne měsíce následujícího po superarbitraci ze 7. února 1922, nelze v tom spatřovati nezákonnost (srv. nál. Boh. A 5425/26 a 6431/27).

Č. 9532.

Zaměstnanci veřejní: * Účasten propočtení služební doby ve smyslu § 1 odst. 1 zák. č. 80/28 nebyl zaměstnanec, u něhož správním aktem o propočtení nebylo rozhodnuto, třebas zaměstnanec vstoupil do služby před 1. zářím 1919 a byl pensionován po 1. lednu 1921.

(Nález ze dne 3. prosince 1931 č. 11.160.)

Věc: Václav F. v P. proti ministerstvu sociální péče o příplatek k pensijním požitkům podle zák. č. 80/28.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Podle výnosu z 9. října 1919 převzal žal. úřad st-le, tehdy vrch. účetního radu nejv. účetního kontrolního úřadu, do svých služeb a přidělil ho službou na Slov. Rozhodnutím presidenta republiky z 26. prosince 1919 byl st-l jmenován ředitelem zemského úřadu pro péči o vál. poškozence v Bratislavě v VI. hodn. třídě na místě vyhraženém v osobním stavu zem. úřadu pro péči o vál. poškozence úředníkům s vysokoškolským (právnickým) vzděláním skupiny A. Výměrem žal. úřadu z 10. ledna 1920 byly st-li od 1. ledna 1920 poukázány služební požitky dle 1. stupně VI. hodn. třídy. Rozhodnutím presidenta republiky z 31. prosince 1920 byl st-l pensionován. Odpočivné požitky vyměřeny byly podle požitků dle 1. stupně VI. hodn. třídy počínajíc 1. únorem 1921 (výnos. min. soc. péče ze 6. února 1921). Propočtení celkové služební doby ve smyslu zák. č. 222/20 a vl. nař. č. 666/20 nebylo u st-le provedeno. Výměrem žal. úřadu z 6. prosince 1925 byly odpočivné požitky st-lovy upraveny od 1. ledna 1925 podle zák. č. 287/24 podle 1. plat. stupně VI. hodn. tř. požitkového schematu zák. č. 394/22.

Podáním z 26. září 1928 domáhal se st-l povolení 20% příplatku k odpočivným požitkům ve smyslu § 1 odst. 1, 2 a 3 zák. č. 80/28. Žádosti té nevyhověl žal. úřad nař. výnosem z těchto důvodů: »Podle rozhodnutí presidenta republiky z 31. prosince 1920 byl jste dekretem z 10. ledna 1921 přeložen na trvalý odpočinek. Byl jste tedy ve smyslu § 6 odst. 2 zák. č. 222/20 účasten propočítání služební doby státních zaměstnanců, takže nemáte na přiznání příplatku k odpočivným požitkům podle § 1 zák. č. 80/28 nároku. Okolnost, že Vám z propočtení předchozích služeb nevzešel zisk, nebo že propočtení nebylo provedeno, nemá pro posuzování nároku na příplatek podle zák. č. 80/28 vlivu.«

Proti tomuto rozhodnutí čelí stížnost, o níž nss uvážil toto:

Žal. úřad zamítl žádání st-lovo o příplatek podle zák. č. 80/28 v podstatě proto, že se st-l stal účastným propočtení služebních let a nemá proto nároku na řečený příplatek. St-l předpokládá žal. úřadu, že se stal účastným propočtení, popírá, ježto služební doba jeho nebyla vůbec propočtena a ježto — i kdyby se tak bylo stalo — z propočtení by nebyl nabyt žádného prospěchu, poněvadž jmenováním získal vyšších požitků, než by byl dosáhl propočtením let. Stížnosti bylo dáti za pravdu.

Zákon č. 80/28 o příplatcích některým státním a jiným veřejným zaměstnancům ve výslužbě a pozůstalým po takových zaměstnancích zemřelých v činné službě nebo ve výslužbě, poskytuje státním úředníkům ve výslužbě za jistých předpokladů příplatek 20% k řádným odpočivným (zaopatřovacím) požitkům. Příplatek ten neposkytuje však zákon zásadně všem státním úředníkům ve výslužbě beze všeho rozdílu, nýbrž odpírá příplatek ten osobám, u kterých nastaly jisté vylučující předpoklady v zákoně uvedené. Jelikož zákon podle § 1 odst. 1 mimo jiné poskytuje příplatek jen těm zaměstnancům, »kteří nebyli účastni propočítání služební doby podle zák. č. 222/20...«, je zřejmo, že z poskytnutí příplatku onoho jsou vyloučeni ti zaměstnanci, kteří propočtení tohoto účastni byli.

Jest proto v dnešním sporu řešiti otázku, jaký význam má rčení: »nebyli«, (resp. byli) »účastni propočítání...« ve smyslu § 1 odst. 1 zák. č. 80/28. Podle přirozeného smyslu slov »býti účasten« vyjadřuje rčení to totéž jako »míti účast, mítí podíl« na něčem. Účast neb podíl na nějakém opatření má však jenom ten, jehož se opatření to týkalo a stran něhož bylo také provedeno; podle toho měl účast nebo podíl na propočtení celkové služební doby podle zák. č. 222/20 a předpisů na jeho základě vydaných jen ten úředník, u něhož propočtení služebních let ve smyslu cit. zákonných norem bylo příslušným úřadem provedeno, a jenž o výsledku propočtení byl výměrem úřadu vyrozuměn. O účastenství na propočtení služební doby ve smyslu zák. č. 222/20 a vl. nař. č. 666/20 nemůže však býti řeči u úředníka, u něhož byla snad — vzhledem k časovým momentům — dána pouhá teoretická možnost propočtení, poněvadž snad vstoupil do služby před 1. zářím 1919 (§ 1 zák. č. 222/20) a byl pensionován po 1. lednu 1921 (§ 6 zák. č. 222/20), u něhož však propočítání služební doby fakticky nebylo provedeno. Účasten propočtení služební doby podle zák. č. 222/20 ve smyslu § 1 odst. 1 zák. č. 80/28 tedy nebyl zaměstnanec, u něhož správním aktem o propočtení nebylo rozhodnuto, třebaž zaměstnanec vstoupil do služby před 1. zářím 1919 a byl pensionován po 1. lednu 1921.

Mezi stranami není sporné, že propočtení služebních let podle zák. č. 222/20 a předpisů na základě tohoto zákona vydaných, u st-le vůbec provedeno nebylo, a nelze tudíž za tohoto stavu věci pokládati st-le za zaměstnance, který propočtení účasten byl a který proto je vyloučen z poskytnutí příplatku podle § 1 zák. č. 80/28. Vycházel-li žal. úřad v nař. výnosu ze stanoviska opačného, dostal se tím do rozporu se zákonem, pročez bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 7 zák. o s. s., aniž měl nss za daného stavu příčinu zkoumati, zda pro »účast na propočtení« má význam také výsledek, který provedené propočtení pro zaměstnance mělo.